

सम्पादकीय

विवादमा अल्भने होइन्, सहमतिमा अधि बढ

काठमाडौँ महानगरपालिकाका कर्मचारीले तीन महिनादेखि तलब पाइरहेका छैनन् । कारण हो, महानगरपालिकामा प्रमुख कार्यकारी अधिकृत छैनन् । नगरप्रमुख बालेन्द्र साहले प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सरोज गुरगाईंलाई काठमाडौँ टावरको स्वीकृति र नक्सा पासको विषयलाई लिएर बिदामा बस्न भने । उनी बिदामा बसे । प्रमुखले बनाएको छानविन समितिले गुरगाईंलाई निर्दोष सावित गर्‍यो, तर नगरप्रमुख उनलाई हाजिर गर्न दिने मुडमा छैनन् । उनी नयाँ कार्यकारी अधिकृत पठाइदिन संघीय सरकारलाई भनिरहेका छन् ।

शिष्टता र मर्यादाको ख्याल नगरी उनले अभद्र शैलीमा गरेको आग्रह अस्वभाविक छ । एउटा जनप्रतिनिधिले गर्नुपर्ने व्यवहारको हेक्का नराख्नु उनको कमजोरी हो । कार्यकारी अधिकृत नपठाए टुकुचामा गाड्ने भन्दै अभद्र शैलीमा गरेको उनको आग्रह अस्वभाविक छ । निर्दोष कर्मचारीलाई हाजिर गर्न नदिने उनको कमजोरी हो । संघीय सरकारले पठाएको कर्मचारीलाई हाजिर गर्न नदिने, विनाकारण अपमान गर्ने उनको विवेकहीन कार्य हो । नयाँ कर्मचारी नपठाइदिएपछि अभद्र शैलीमा आक्रोश व्यक्त गरेर उनले गैरजिम्मेवारी देखाएका छन् । महानगरपालिकामा उनले गरेका कतिपय निर्णय र कामले उनको प्रशंसा नचुलिएको होइन् । काठमाडौँको फोहर व्यवस्थापनमा उनले मिहिनेतपूर्वक काम गरे । माध्यमिक तहको शिक्षा सुधारका लागि गरेको पहल पनि राम्रै छ । ट्राफिक व्यवस्थापनमा प्रहरीसँग गरेको सहकार्यले पनि सकारात्मक नतिजा दिएको छ । यी राम्रा कामले प्रशंसा चुलिएपछि उनको अहंकार बढेको छ । संघीय सरकारका युनिटहरूसँग सहकार्य गरेर नतिजा आफ्नो पोल्टामा पार्न संभव हुँदाहुँदै आक्रोश व्यक्त गर्ने शैलीले उनको असहिष्णु नेताको छवि बनेको छ ।

काठमाडौँ टावरको स्वीकृति र नक्सापासको सम्बन्धमा पहिलेदेखि नै विवाद छ । यो विषयमा प्रमुख बालेन्द्र साह पनि संलग्न छन् । आफूलाई विवादमा बाहिर निकालेर कर्मचारीलाई दोषी देखाउने प्रवृत्ति पनि उनको गलत नै छ । प्रमुख कार्यकारी अधिकृत गुरगाईंले नियम विपरीत काठमाडौँ टावरको नक्सा स्वीकृत गरेको भन्दै साहले पहिले उनलाई सात दिन बिदा बस्न भने । नक्सा स्वीकृत गर्ने उनको निर्णयबारे छानविन गर्न गठित समितिले गुरगाईंको निर्णय गलत नभएको भन्दै प्रतिवेदन तयार गरेपछि प्रमुख साहले प्रतिवेदन नै बुभेनन् । उनले निर्दोष कार्यकारी अधिकृतलाई कार्यालयमा हाजिर गर्न दिएर संघीय सरकारसँग सहकार्यको वातावरण तयार गर्नुपर्छ । कर्मचारी प्रशासन स्थायी सरकार हो । उनीहरूलाई जनप्रतिनिधिले गर्ने व्यवहार सहिष्णु हुनुपर्छ । उनीहरूसँगको सहकार्यले नै सरकारले नागरिकका अपेक्षा पूरा गर्ने हो । विकासको प्रतिफल र नतिजा हासिल गर्ने हो ।

संविधानले तहगत सरकारीबच सहकार्य र समन्वयको परिकल्पना गरेको छ । नेपालको संघीयता सहकारी संघीयता हो । संघीय सरकारको कमजोरी भए उनले खबरदारी गर्दा नागरिकको साथ रहन्छ नै, कमजोरी आफैँ गर्ने तर आक्रोश संघीय सरकारसँग पोख्ने शैली अपरिपक्व छ । प्रधानमन्त्रीदेखि संघीय सरकारको मन्त्रालयको कर्मचारीसँग सामाजिक सञ्जालमा आक्रोश पोखेर समस्याको समाधान हुँदैन भन्ने हेक्का नहुनुले बालेन्द्र साहको कमजोरी छर्लङ्ग पारेको छ ।

प्रमुख कार्यकारी अधिकृत गुरगाईंलाई कार्यालयमा जाने वातावरण तयार गर्दा बालेन्द्र साहको प्रतिष्ठा घट्दैन, बरु बढ्छ । विधिको शासन स्थापित हुन्छ । अहिलेसम्मको विवादलाई बिर्सेर उनले गठन गरेको आयोगले निर्दोष सावित गरेका कार्यकारी अधिकृत गुरगाईंलाई कार्यालयमा हाजिर गर्न दिनुपर्छ । केही समयमै नयाँ कार्यकारी अधिकृत चाहे संघीय सरकारसँग माग गर्न सक्छन् । सहकार्यको ढोका उनले नै खोल्नुपर्छ ।

नेप्से परिसूचक दोहोरो अङ्कले घट्‍यो

काठमाडौँ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचक मंगलबार दोहोरो अङ्कले घटेको छ । नेप्से परिसूचक १६ दशमलव ९५ अङ्कले घटेर दुई हजार ६७६ दशमलव १७ विन्दुमा कायम भएको हो । ३२० कम्पनीका एक करोड छ लाख ७० हजार ६४९ किता शेयर ५६ हजार ५४८ पटक खरिदबिक्री हुँदा रु पाँच अर्ब ७९ करोड ७७ लाख ९१ हजार ७०० बराबरको कारोबार भएको छ । कारोबारमा व्यापार समूह तीन दशमलव ८० प्रतिशतले बढेको छ भने अरू सबै समूहको उपसूचक घटेको छ । बैङ्किङ समूह शून्य दशमलव ७४, विकास बैंक शून्य दशमलव ९५, वित्त एक दशमलव ८४, होटल तथा पर्यटन एक दशमलव ७४, जलविद्युत् शून्य दशमलव ९९ र लगानी शून्य दशमलव ४४ प्रतिशतले घटेको छ ।

त्यस्तै, जीवन बिमा शून्य दशमलव ६३, उत्पादन तथा प्रशोधन शून्य दशमलव ५२, लघुवित्त एक दशमलव १०, म्युचुअल फन्ड शून्य दशमलव शून्य दशमलव दुई, निर्जीवन बिमा शून्य दशमलव ३८ र अन्य समूह एक दशमलव ३९ प्रतिशतले घटेको छ ।

गार्डियन माइक्रोलाइफ इन्सुरेन्स लिमिटेडको शेयर मूल्यमा सकारात्मक सर्किट लागेको छ । सबैभन्दा धेरै घट्नेमा भने गुराँस लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेडको शेयर मूल्य पाँच दशमलव ५६ प्रतिशतले घटेको छ । कारोबार रकम र कारोबार भएका शेयर संख्याका आधारमा सबैभन्दा धेरै हिमालयन रिइन्सुरेन्स लिमिटेडको रु ३४ करोड २५ लाख ६६ हजार ६२२ बराबरका छ लाख २७ हजार ३०९ किता शेयर किनबेच भएका छन् ।

गणतन्त्र जनतालाई सर्वोपरि ठान्ने

उत्तम व्यवस्था हो । यसकारण नेपाल, चीनलगायत भारत, अमेरिकासमेत विश्वका १ सय ५९ देशमा गणतान्त्रिक व्यवस्था छ । हाम्रो गणतन्त्र दुई दशकका नजिक पुगेको छ । विगतमा प्रजातन्त्र, लोकतन्त्र र गणतन्त्रका लागि पटकपटकका पुस्ताले आन्दोलन गरेकाले ती आन्दोलन, आन्दोलनका मिति र उपलब्धिको ऐतिहासिक महत्त्व छ । ती उपलब्धिलाई सुरक्षित राख्न र तिनका भावना आत्मसात् गरी सोहीअनुरूप चल्न सकेमा मात्र गणतन्त्र सार्थकता सिद्ध हुन्छ । गणतन्त्रको उद्देश्य प्राप्तिका लागि अग्रसर हुन सकेमा मात्र सो आन्दोलनमा योगदान दिएका सबैको सम्मान हुन सक्छ ।

हामीकहाँ यतिबेला राजतन्त्रका अनर्थक बहस भइरहेको छ । प्रजातन्त्र दिवसको पूर्वसन्ध्यामा पूर्वराजाले दिएको अभिव्यक्तिलाई लिएर विभिन्न चर्चा-परिचर्चा भइरहेका छन् । एकथरी राजा आज देश बचाऊको नारा लगाइरहेका छन् । नेकपा माओवादीसहित समाजवादी मोर्चाले राजतन्त्रका पक्षमा देखिएको नारा, जुलुस र वक्तव्यको सशक्त रूपमा प्रतिवाद गर्दै गत २५ चैतमा काठमाडौँमा बृहत् प्रदर्शन गर्‍यो । गणतन्त्रका पक्षधरहरूको व्यापक सहभागिता भएको सो भेलाले राजतन्त्रको मुद्दा खारेज गरिदिएको सहजै अनुमान गर्न सकिन्छ ।

राजावादीहरूले पनि सोही दिन काठमाडौँस्थित तीनकुनेमा आम भेलाले आयोजना गरे । राजतन्त्रका पक्षमा जम्मा भएका उनीहरूको भीड अन्ततः हिंसामा परिणत भयो । मानवीय क्षति गर्‍यो । उनीहरू आगजनी, तोडफोड र लुटपाटमा उत्रिए । यद्यपि उनीहरू यसको जिम्मा सरकारले लिनुपर्ने बताएका छन् भने सरकारले पूर्वराजाको कारण यो घटना घटेको प्रारम्भिक अनुमान गरेको छ । पूर्वपञ्च नवराज सुवेदीको संयोजकत्वमा उनीहरूले समिति नै बनाएर भिडेका भए पनि सो दिनको नेतृत्व मेडिकल व्यवसायी दुर्गा प्रसाईंलाई दिइएको थियो ।

यतिबेला संघीयता खारेजी, नेपाललाई हिन्दु राष्ट्र बनाउनुपर्ने, संवैधानिक राजतन्त्रको बहालीलगायतका माग आन्दोलन पक्षले अघि सारेका छन् । तर, नेपालमा संविधानसभाबाट गणतान्त्रिक संविधान लामो समयको संघर्ष

र बलिदानीबाट प्राप्त भएको हो । यसैका आधारमा संघीयता आएको हो । तसर्थ संघीयतामा देखिएका विकृति, विसंगति र बेथितिलाई हटाएर यसलाई अर्भै राम्रो, अर्भै सुदृढ बनाउन सकिएला, तर संघीयताबिनाको नेपाल कल्पना गर्न पनि सकिँदैन ।

षड्यन्त्रपूर्ण विगत

२००७ सालदेखि थाली रहेको संविधानसभाको मुद्दा राजाकै कारण लामो समयसम्म पूरा हुन पाएको थिएन । अन्ततः तत्कालीन नेकपा माओवादीले यो मुद्दालाई दरी गरी उचाल्यो । माओवादीसँग नेपालका सात राजनीतिक दलको ऐक्यबद्धताकै परिणामस्वरूप २०६२/०६३ को जनआन्दोलनमार्फत यो मुद्दाले सफलता पायो । विघटन भइसकेको तत्कालीन प्रतिनिधिसभा ब्यूँतियो । ब्यूँतिएको सभाबाट संविधानसभाको चुनावको घोषणा, राजतन्त्र निलम्बन, श्री ५ को सरकारको सद्ग्रा नेपाल सरकारको प्रयोगजस्ता बम्रेल्ली विषयमा नियन्णय गरिए । २३० वर्षभन्दा बढीको इतिहास बोकेको राजतन्त्र पनि यी निर्यणको खिलाफमा जान सकेन ।

सुधार आवश्यक

संघीयता घाँडो भयो भन्ने केही अतिवादी शक्ति र संघीयताको दुरुपयोग गर्ने प्रवृत्तिविरुद्ध मितव्ययी व्यवस्थापन र लोकतान्त्रिक अभ्यासद्वारा जवाफ दिन जरुरी छ । घरघरमा सिंहदरबारको अवधारणालाई प्रदेशमा मन्त्रिमण्डल टूलो बनाएर र खर्च बढाएर भन्दा पनि प्रत्येक नागरिकलाई घरआँगनबाट सेवा दिएर सार्थक बनाउन सकिन्छ । मितव्ययीता संघीयतामा भन्ने आवश्यक छ । जनताले घर, आँगनबाट सरकारका गतिविधिहरू नियाल्न सक्ने सामर्थ्य संघीयतामा हुन्छ । यसकारण पनि जनताको हेराइमा 'हाम्रो सरकार, राम्रो सरकार' बन्न सक्नुपर्छ । संघीयताको सफलताका लागि प्रयत्न गर्नु नै आजको पहिलो आवश्यकता हो ।

विश्वका धेरैजसो संघीय लोकतन्त्र अभ्यास गरेका मुलुकले दुई तहको संघीयता अवलम्बन गरेको देखिन्छ । स्थानीय तथा प्रदेश तहका संरचना केन्द्र तहका विस्तारित विज्ञसका रूपमा सेवा प्रवाहमा सीमित रहन्छन् । जति धेरै शासकीय तह बन्यो, त्यति नै बढी जनताको सहभागिता र सशक्तीकरणका लागि अवसर प्राप्त हुन सक्छ भन्ने एकथरी मान्यता र जति धेरै तह बन्यो त्यति नै बढी जटिलता र काठिनाइ उत्पन्न भई यिनको व्यवस्थापन गर्न काठिन हुन्छ भन्ने अर्कोथरी मान्यता पनि देखिन्छ । ती जटिलताहरू संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबिचको कार्यक्षेत्र, स्रोत परिचालन र विभाजनमा देखिन सक्छन् । तर, संघीयतामा धेरै तह स्थानीय स्रोतसाधनको उपयोग र परिचालन हेतु आवश्यक पनि मानिन्छन् । कुरा काँतिसम्म मात्र हो भने, धेरै तहमा विभाजित संघीय शासन व्यवस्थामा शक्ति, स्रोत र साधनको अभ्यासलाई भने निकै सावधानीपूर्वक लिनुपर्ने हुन्छ । एकअर्काको अधिकार क्षेत्रलाई बिसर्पिँहुँदैन । इन्द्रको अवस्था सिर्जना हुन नदिनका लागि भए पनि क्षेत्राधिकारलाई छ्याल गर्नुपर्ने हुन्छ र साभ्ना सूचीका विषयमा प्रस्ट हुनुपर्ने हुन्छ । हाम्रो संविधानले पनि यसका लागि एकल अधिकार, द्वैध अधिकार र त्रिपक्षीय अधिकारका लागि साभ्ना सूची नै बनाएर संविधानको अनुसूचीमा उल्लेख गरिएको छ । यसले गर्दा प्रणाली विकास र समन्वय संयन्त्रको भूमिकालाई थप उजागर गरेको देखिन्छ ।

हाम्रो संघीय पद्धति पनि मौलिक खालको नै देखिन्छ । हाम्रो संघीयता केन्द्रीकृतका हिसाबले न त मलेसियाको जस्तो अतिकेन्द्रीकृत छ, न त भारतको जस्तो सामान्य केन्द्रीकृत नै । विकेन्द्रीकृतका हिसाबले हेर्दा न त स्वीस गणतन्त्रको जस्तो अति विकेन्द्रीकृत छ, न त अमेरिकाको जस्तो सामान्य विकेन्द्रीकृत नै । यसैले हाम्रो संघीयता मौलिक प्रकारको छ । संविधानका साभ्ना कार्यसूची र कार्य जिम्मेवारी हेर्दा यसलाई सकारितामूलक संघीयता भन्न सकिन्छ । हाम्रो संघीय शासन पद्धतिले सदृशशासन र तहहरूबिचको अन्तरसम्बन्ध र समन्वयको अपेक्षा गर्छ । त्यसैकारण संघीयताको सफलताका लागि आरम्भदेखि नै सबै तहबिच समन्वय र सहकार्यको संस्कृति विकास गरी साभ्ना दृष्टिकोण र धारणा विकास गर्न जरुरी देखिन्छ । दुःखद पक्ष के र्‍थ्यो भने संविधानको अनुसूचीमा उल्लिखित क्षेत्राधिकारका आजसम्म पनि ऐन, कानुन बन्न सकेका छैनन् । यसले गर्दा कतै संघको अधिकारमा स्थानीय तह तथा प्रदेशको आँखा लागेको छ भने कतै संघले स्थानीय तथा प्रदेशमा अतिक्रमण गरेको आरोप खेनुपरेको छ । यसलाई निवारण गर्न प्रत्येक तहको अधिकार क्षेत्रलाई यकिन गरी कानुन बनाउन जरुरी छ । संसद्ले दुई कार्यकाल पूरा गर्नु लाग्दा पनि कानुन बन्न नसक्नु दुःखद पक्ष र्‍थ्यो ।

हो, हामी एकात्मक राज्यप्रणालीबाट संघीय राज्य व्यवस्थामा रूपान्धित हुँदा अलिकति आशंका, अलिकति अपेक्षा र अलिकति महत्वाकांक्षा रहनु अस्वाभाविक हुँदैन र होइन पनि । कुरो के मात्र हो भने, शासन व्यवस्थासम्म भर्खर टुंगो लागेको वर्तमान सन्दर्भमा तत्काल संघीयता नै सबै समस्याको सर्वोपेक्षित हो भन्ने सोच स्वयं संघीयताका हिमायतीका लागि पनि हानिकारक हुन्छ । विरोधीहरूका लागि त भन्न यो महत्त्वपूर्ण खजाना बन्ने नै भयो । संघीयता ल्याउने, संघीयतामा शासन गर्ने र यसअन्तर्गत शासित हुने हामी सबै नेपालीका लागि यो बिल्कुल नवीन अभ्यास र नौलो प्रयोग भएकाले हाताहातै शुभलाभको कल्पना निरर्थक छ । यस व्यवस्थाले सिर्जना गरेका ७ सय ५३ स्थानीय तह, ७ प्रदेश, एउटा संघ र यसअन्तर्गत स्थापना हुने अन्य विविध

राजनीतिक तथा प्रशासनिक संरचनाको छिनोफानो छिटो गरेर यसका अवयवको विकास र विस्तार गर्न सकेको खण्डमा मात्र संघीयताको आधारभूत चरण पूरा हुन गई विकास र समृद्धिका लागि तत्पश्चात् अन्य काम गर्न बाटो खुल्ने थियो । भनिन्छ सुस्त सरकार र्ल र रटिडमा रमाउँछ । अहिलेको बेला सुस्तता र धीमा गतिमा हिँड्ने बेला होइन । युद्धस्तरमा संघीयताको कार्यान्वयन गर्ने बेला हो । तसर्थ अहिलेको समय संघीयताबाट अपेक्षा गरिहाल्ने समय पनि होइन, यसको जग मजबुत बनाउने समय हो । कामधेनु गाईभै संघीयताबाट तत्काल सबैथोकको आशा त्याज्य नै बनाउनुपर्छ । संघीयताले के दियो भन्नुभन्दा पहिला यसको स्थायित्वका लागि हामीले संघीयतालाई के दियौं भन्ने यक्षप्रश्न नै अहिलेका लागि सान्दर्भिक र स्वाभाविक चासोको विषय बनुनपर्छ ।

संविधान र व्यवस्था मात्र असल भएर हुँदैन । नेतृत्वकर्ता खराब भए भने समस्या पैदा हुन्छ । विगतमा अपरिपक्व नेताका कारण छोटो समयमै हाम्रो संघीय शासन व्यवस्थामा प्रश्नचिह्न लामै जुन परिस्थिति सिर्जना भयो, यो दुर्भाग्यपूर्ण छ । संघीयताको विकल्प अफ्न राम्रो संघीयता नै हो । केन्द्रीयता वा राजतन्त्र होइन । हामीले राणाशासन, निरंकुश राजतन्त्र, संवैधानिक राजतन्त्रलगायतका शासन व्यवस्थाको अनुभव गरेका छौं । सबै खालका शासन व्यवस्थाको अनुभवका कारण नेपाल संघीयतमा प्रवेश गरेको हो । असल अभिभावकत्व नभएका कारण संघीयताले अपेक्षित परिणाम दिन नसकेको सत्य हो । कर्मचारी व्यवस्थापन, कानुन र संस्थागत संरचनाको निर्माण, क्षमता अभिवृद्धि, वित्तीय स्रोत र साधनको वैज्ञानिक बौद्धिर्घोट र प्रयोग आदिका क्षेत्रमा समन्वयात्मक किसिमले अगाडि बढ्नुपर्छ । संघीयतासँग तेर्सिएका सबै खालका समस्यासँग जुध्दै यसलाई मजबुत र सबलीकरण गर्नुको विकल्प अब हामीसँग छैन ।

अहिले नेपालले अंगीकार गरेको संघीय गणतान्त्रिक राज्य व्यवस्था कुनै व्यक्ति विशेषको लहडमा प्राप्त भएको व्यवस्था होइन । न त कसैले अनुनय विनयमा दिएको बर्क्सस नै हो । २००७ सालदेखि थाली रहेको संविधानसभाबाट संविधान बनाउने नेपालीको चाहना विभिन्न मितिमा भएका ऐतिहासिक जनआन्दोलनपश्चात् पूरा भएको हो । २०६३ सालको ११ वैशाखमा आइशुषा दलहरूकै मागबमोजिम तत्कालीन राजा ज्ञानेन्द्रद्वारा देशवासीका नाममा सम्बोधन गरी विघटित प्रतिनिधिसभा ब्यूँताइयो । पुनःस्थानित प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठकले संविधानसभामार्फत् संविधान बनाउने संकल्प प्रस्ताव पास गर्‍यो । संविधानसभाको निर्वाचन भयो । १५ जेठ २०६५ मा बसेको पहिलो संविधानसभाको बैठकद्वारा २ सय ४० वर्ष लामो इतिहास बोकेको राजतन्त्र फालिँदै गणतन्त्रले संस्थागत स्वरूप लिएको हो । सोही निर्णयअनुसार २९ जेठ २०६५ का दिन तत्कालीन राजा ज्ञानेन्द्र शाह राजदरबारबाट बाहिरिएसँगै राजतन्त्रले आफ्नो विरासत गुमाएको हो । संविधानसभाले ३ असोज २०७२ मा नेपालको संविधान जारी गरेपछि नेपाल पूर्णरूपमा संघीय गणतान्त्रिक राज्य व्यवस्था अँगाल्दै अघि बढेको छ । यो आजको वास्तविकता हो ।

आज हामीकहाँ संघीयतासहितको गणतान्त्रिक राज्य व्यवस्था छ । राज्यको पुनःसंरचना भई राज्य १ संघ, ७ प्रदेश र ७ सय ५३ स्थानीय तहमा विभक्त छ । संघीय सरकारदेखि प्रदेश हुँदै स्थानीय सरकार कार्यरत छन् । एकात्मक राज्य व्यवस्थाको अन्त्य भएको छ । धर्म निरपेक्षता, समावेशिता, संघीयता र गणतन्त्रजस्ता विषय राज्यका अभिन्न अंग बनेका छन् । यो परिस्थितिमा भूतपूर्व भइसकेको एउटा संस्थाको पुनरोदयका लागि गरिएका क्रियाकलाप र कतिपय आन्दोलनका नाममा देखिने गैरसंवैधानिक गतिविधि कुनै पनि हालतमा स्वीकार्य हुन सक्दैन । इतिहासमा सीमित राजतन्त्रका पक्षमा देखिने भीड वा लगाइएका नाराले वर्तमान संविधान, प्रचलित कानुन र संहितालाई चुनौती दिन मिल्दैन ।

संविधानसभामार्फत् गणतन्त्रको यात्रा

हामीकहाँ तत्कालीन नेकपा माओवादीको १० वर्षे जनयुद्ध र सात राजनीतिक दल तथा नेकपा माओवादीबीच भएको सम्झौता, २०६२/०६३ मा भएको १९ दिने जनआन्दोलनसमेतका आधारमा संविधान सभामार्फत् ३ असोज २०७२ मा संघीय लोकतान्त्रिक राज्य व्यवस्थासहितको गणतान्त्रिक संविधान जारी गरिएको हो । २४० वर्ष राज गरेको एकात्मक राजतन्त्रात्मक राज्य व्यवस्थालाई राष्ट्रपतीय प्रणाली अंगीकार गरेको गणतन्त्रात्मक संघीय व्यवस्थाले प्रतिस्थापन गरेको हो । बिनारक्तपात राजतन्त्र बिदाइ भएको गौरवमय इतिहास हाम्रासमू छ । यस्तो परिवर्तन संसारका अन्य देशमा विरले मात्र देख्न पाइन्छ ।

गणतन्त्र जनतालाई सर्वोपरि ठान्ने उत्तम व्यवस्था हो । यसकारण नेपाल, चीनलगायत भारत, अमेरिकासमेत विश्वका ५९ सय ५९ देशमा गणतान्त्रिक व्यवस्था छ । हाम्रो गणतन्त्र दुई दशकका नजिक पुगेको छ । विगतमा प्रजातन्त्र, लोकतन्त्र र गणतन्त्रका लागि पटकपटकका पुस्ताले आन्दोलन गरेकाले ती आन्दोलन, आन्दोलनका मिति र उपलब्धिको ऐतिहासिक महत्त्व छ । ती उपलब्धिलाई सुरक्षित राख्न र तिनका भावना आत्मसात् गरी सोहीअनुरूप चल्न सकेमा मात्र गणतन्त्र सार्थकता सिद्ध हुन्छ । गणतन्त्रको उद्देश्य प्राप्तिका लागि अग्रसर हुन सकेमा मात्र सो आन्दोलनमा योगदान दिएका सबैको सम्मान हुन सक्छ । यसो हुँदा गणतन्त्रको विकल्पमा जनता सडकमा गएका देख्नुपर्ने छैन । गणतन्त्रका विरुद्ध नाराबाजी सुनिनेछैनन् । (राजधानीबाट)

गर्मीमा खरबुजाको सेवन, स्वास्थ्यका लागि फाइदा नै फाइदा !

गर्मीको मौसम सुरु भइसकेको छ । गर्मी लागेसँगै विभिन्न प्रकारका फलफूलहरू बजारमा आउने गर्छन् । फलफूल पोषक तत्वले भरिएको हुन्छ । गर्मीको मौसममा तरबुजा, खरबुजा धेरै मात्रामा खपत हुने गर्छन् । गर्मी मौसमका लागि खरबुजाको सेवन सबैभन्दा फाइदाजनक छ ।

यसको सेवनले शरीरलाई ताजा महसुस गराउँछ । यसमा क्याल्शियम, आइरन, भिटामिन ए र भिटामिन सीको मात्रा भरपूर मात्रामा पाइन्छ । यसले मिर्गौला, रक्तचाप र आँखाका लागि फाइदा गर्छ । मधुमेहका रोगीका लागि यो निकै फाइदाजनक हुन्छ ।

खरबुजामा जीआईको मात्रा कम हुन्छ । यसको कारण चिनीको मात्रा नियन्त्रणमा रहन्छ । कब्जियतका रोगीका लागि खरबुजा निकै फाइदाजनक मानिन्छ ।

किनकी यसमा फाइबरको मात्रा अत्यधिक हुन्छ । जसले कब्जियतको समस्याबाट छुटकारा दिलाउँछ । यसका साथै, खरबुजामा भिटामिन सी र एन्टिअक्सिडेन्टको स्रोत पनि पाइन्छ । यसले रोग प्रतिरोधी क्षमताको पनि विकास

डाक्टरका अनुसार मुत्रशैलीमा हुने संक्रमणबाट पीडित व्यक्तिहरूका लागि खरबुजा निकै फाइदाजनक हुन्छ ।

यसले शरीरका विषाक्त पदार्थहरू बाहिर निकाल्ने काम गर्छ । यसको सेवनले पेटलाई सफा राख्छ । गर्मीमा खरबुजाको सेवन गर्दा छालामा यसको असर देखिन्छ र छाला मुलायम हुन्छ । यसले गर्मीमा शरीरमा पानीको मात्रा पनि कम हुन दिँदैन ।

कावासोती नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

शिवमन्दिर, नवलपरासी (बर्दघाट सुस्ता पूर्व)

गण्डकी प्रदेश, नेपाल

२०७३

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने सम्बन्धी आशयको सुचना

प्रकाशित मिति २०८१/१२/२०

यस कार्यालयबाट प्रथम पटक प्रकाशित ठेक्का नदीजन्म पदार्थको बिज्रीका लागि बोलपत्र आब्हान सम्बन्धी सूचना उपर दर्ता हुन आएका बोलपत्र मध्ये तपशिल बमोजिमको बोलपत्र स्वीकृतिको लागि छनौट भएको हुँदा सार्वजनिक खरिद ऐन २०६३ को दफा २७ को उपदफा २ को प्रयोजनार्थ सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

ठेक्का नं.	कार्य विवरण	फर्म तथा कम्पनीको नाम	कबोल अंक (मु.अ.क. समेत)	कैफियत
25/REV/KM/ 2081/82	Extraction of River Bed Material From Lokaha Khola (a) Uttar khanda	धिभिरे निर्माण सेवा कावासोती-१४	१०,१७,०००.००	

लिलाराज पौडेल

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

शीतभण्डार प्रयोगमा आएपछि आलु भण्डारण गरिंदै

रामपुर (पाल्पा) । आलु भण्डारणका लागि गाउँमा शीतभण्डार अभावमा खेमराज रानाले भैरहामा लैजाने गर्दैछे । रामपुरबाट गाडीमा ढुवानी गरेर भैरहवा लैजान त्यति सहज भने छैन । उत्पादित आलु बिघन नदिन ढुवानी खर्चेर सुरक्षितसाथ राख्न भैरहवास्थित शीतभण्डारणमा लैजाने गरेको उनले सुनाए ।

हिजोआज भने रानालाई आलु शीतभण्डारमा राख्न भैरहवा पुर्‍याउनुपरेको छैन । रामपुर नगरपालिका-२ भलायटारका उनले गाउँमै शीतभण्डार केन्द्र प्रयोगमा आएपछि धेरै सजिलो भएको बताए । यहाँ निर्माण भएको रामपुर शीतभण्डारमा रानाले माथिल्लो कुशक तलको समूहबाट ५० बोरा आलु ल्याएर राखेका छन् । सोमबारदेखि रामपुर नगरपालिकाले सूचना जारी गरेर शीतभण्डारमा किसानलाई आलु भण्डारण गर्न आह्वान गरी सुरु गरिएको हो । गत वर्ष पनि रानाले समूहमार्फत ५० बोरा आलु राखेका थिए ।

“अधिल्लो वर्ष रामपुर शीतभण्डारमा राखेको आलु राम्रो भएपछि यस वर्ष पनि ल्याएर राखेका छौं, गाउँघरमा नै चिस्थान केन्द्रमा राख्ने सुविधा भएपछि सजिलो भयो, यहाँ शीतभण्डार नबन्दामसम्म भैरहवामा आलु राख्दै आएका थियौं, अब भैरहवा लैजान दौडधुप गर्नुपरेन ।”-उनले भने । अहिले भण्डारण गरेर राख्ने र पछि बेमौसमी याममा निकालेर बिक्री गर्दा किसानले उचित मूल्य पाउने रानाको विश्वास छ ।

आफ्नै ठाउँमा शीतभण्डार हुँदा आलु सुरक्षितसाथ राख्न ढुक्क हुने गरेको रामपुर-६ का ७४ वर्षीय लेखनाथ पोखरेल बताउँछन् । शीतभण्डारको सुविधाले पछिल्ला वर्ष उत्पादन बढाउँदै गएको उनले जनाए । यस वर्ष उनले खायन र बीउ आलु गरेर १५ बोरा राख्ने तयारी

गरेका छन् ।

“शीत भण्डारले किसानलाई धेरै सजिलो भएको छ, थोरै उत्पादन गर्ने तथा घरायसी प्रयोजनका लागि मात्र उत्पादन गर्ने किसानलाई भैरहवा, पोखरालगायत शीतभण्डारमा १०-१५ बोरा आलु बोकेर लैजाने र ल्याउने गर्न समस्या हुन्छ, रामपुरमै सुविधा भएपछि भण्डारण गर्न सजिलो, आफूलाई आवश्यक गरेका बेला निकाल्न सकियो ।”-पोखरेलले भने ।

रामपुरको मात्र नभई स्याङ्जा चापाकोट नगरपालिकाबाट पनि एक हजार पाँच सय बोरा आलु राखिने तयारी भइरहेको रामपुर नगरपालिकामा कार्यवाहक नगरप्रमुख दोबराज तिवारीले जानकारी दिए । उनले नगरपालिकाले आलुको रेखदेखका लागि एक जना दैनिक हेर्ने व्यवस्थापन गरिने बताए । अहिले कृषि शाखाका कर्मचारी परिचालन गरेर आलु राख्ने कार्य भइरहेको उनको भनाइ छ ।

“यसपटक तीन हजार पाँच सयदेखि चार हजार बोरा राख्ने अनुमान गरिएको छ, आलु राख्न धेरै ठाउँबाट सम्पर्क गरिरहनुभएको छ, स्थानीयलाई पहिला प्राथमिकता दिएका छौं”, उनले भने-“यहाँ राखिएको आलु नगरपालिकाले सुरक्षित साथ व्यवस्थापन गर्ने छ, सुरक्षितसाथ राख्न पाउँदा किसान उत्साहित हुनुहुन्छ ।”

यहाँ राख्न ल्याइएका आलु राख्ने र निकाल्ने व्यवस्था पनि नगरपालिका आफैले गरिरहेको छ । प्रतिकिलो रु ६ का दरले किसानसँग भण्डारण शुल्क लिएर राख्ने गरिएको रामपुर नगरपालिका कृषि शाखाका कर्मचारी युवराज नेपालीले जानकारी दिए ।

उनका अनुसार यहाँ गत वर्ष तीन हजार ३७० बोरा बीउ तथा खायन आलु भण्डारण गरिएको

थियो ।

यहाँ शीतभण्डार निर्माण भएपछि यसभन्दाअघि तीनपटक आलु भण्डारण सुविधा किसानले लिइसकेका छन् । पहिलो वर्ष परीक्षणका रूपमा राखिएका केही आलुमा उम्रे समस्या आएपछि पुनः मर्मतसम्भार गरेर सञ्चालनमा ल्याइयो । दोस्रो र तेस्रो वर्ष राम्रो भण्डारण भएपछि किसानले बाहिरका शीतभण्डारमा आलु लैजान छाडेका छन् । अहिले राखिएको खायन आलु भदौ र असोजमा निकालिने छ भने बीउ प्रयोजनका लागि राखिएको आलु कात्तिकमा सार्वजनिक सूचना प्रकाशन गरेर निकालिने जनाइएको छ ।

किसानले उत्पादन गरेका कृषि उपजलाई सुरक्षित तरिकाले भण्डार गरेर राख्नका लागि तीन सय मेट्रिक टन क्षमताको शीतभण्डार निर्माण गरी प्रयोगमा ल्याएको नगरप्रमुख रमणबहादुर थापा बताउँछन् । रामपुर क्षेत्रमा आलु धेरै उत्पादन हुने गरेकाले आलुबाली सुरक्षितसाथ राख्न किसानलाई धेरै सजिलो भएको नगरप्रमुख थापाले बताए ।

नगरपालिकाले पहिलो वर्ष बोलपत्रमार्फत रम्भा गाउँपालिका-१ हुँगीका भगवती अधिकारी न्यौपानेलाई, दोस्रो र तेस्रो वर्ष सूर्योदय कृषि सहकारीसँग सम्भोजिता गरेर सञ्चालन गरेको थियो भने चौथो वर्ष नगरपालिका आफैले व्यवस्थापन गरेर सञ्चालन गर्ने जनाइएको छ ।

विसं २०७८ बैशाखमा निर्माण सम्पन्न गरी शीतभण्डार प्रयोगमा ल्याइएको हो । यो पाल्पाको सबैभन्दा ठूलो क्षमताको शीतभण्डार रहेको छ । लुम्बिनी प्रदेश सरकारको सशर्त अनुदानमा रबिना र अभिसा जेभी कन्स्ट्रक्सन प्रा. लि.ले संयुक्त रूपमा रु तीन करोड २६ लाख ७६ हजार ५६६ मा ठेक्का सम्भोजिता गरी निर्माण गरिएको हो । फरकफरक क्षमताका पाँच कोठामा नै भण्डारण गर्न मिल्नेछ ।

देवदहमा मङ्गलपुष्करिणी दह धार्मिक महोत्सव

गोविन्द घर्ती

देवदह

रुपन्देहीको देवदहमा श्रीमद्भागवत महापुराण तथा मङ्गलपुष्करिणी दह धार्मिक महोत्सव-२०८१ आयोजना हुने भएको छ । ऐतिहासिक, धार्मिक र पर्यटकीय महत्व बोकेको देवदह-९, को मङ्गलपुष्करिणी दहमा श्रीमद्भागवत महापुराण तथा मङ्गलपुष्करिणी दह धार्मिक महोत्सव हुने पत्रकार सम्मेलन गरी जानकारी गराइएको हो ।

देवदह नगरपालिका-९, वडा कार्यालयको आयोजनामा चैत्र २१ देखि २८ गतेसम्म श्रीमद्भागवत महापुराण तथा मङ्गलपुष्करिणी दह धार्मिक महोत्सव हुने वडाअध्यक्ष मोहनबहादुर जिसीले जानकारी दिए । मूल आयोजक समिति संयोजक जिसीले देवदह दहको संरक्षण, छाडा चौपाया व्यवस्थापन तथा सन्दिप आधारभूत विद्यालय व्यवस्थापनको लागि महोत्सव आयोजना गरिएको बताए । प्राचीन समयमा राजा

तथा ऋषि-तपस्वीहरूले स्नान गर्ने पवित्र स्थल देवदह दह भएकोले यसको संरक्षण र प्रचाप्रसार आवश्यक रहेको जिसीले जानकारी दिए ।

उनले महोत्सव एब लाखले भक्तजनले अवलोकन गर्ने र करिव १ करोडको कारोबार हुने वडाअध्यक्ष जिसीले जनाए । उनले महोत्सवबाट संकलन गरिएको रकमबाट देवदह दहको संरक्षण, देवदह-९, मा रहेको गौशालालाई व्यवस्थित गर्ने र सन्दिप आधारभूत विद्यालयको स्तरउन्नती गर्ने जानकारी दिए ।

महोत्सव अर्न्तगत चैत्र १९ गते पत्रकार सम्मेलन बोल्दै वडाध्यक्ष जिसीले शान्तिले मात्र समृद्ध नगर बनाउन सकिने भएकोले देवदह दह लाई ध्यानकेन्द्रको रूपमा विकास गर्दै जाने बताए ।

पत्रकार सम्मेलनमा देवदह नगरपालिकाका पूर्व नगर प्रमुख हिराबहादुर खत्रीले देवदह दह यस क्षेत्रकै महत्वपूर्ण धार्मिक तथा पर्यटकीय गन्तव्य

भएको उल्लेख गरे । उनले यस क्षेत्रको विकास र प्रचार प्रसारका लागि स्थानीय तहले निरन्तर योगदान दिँदै आएको बताउँदै पुरातत्व विभागले उत्खनन र प्रमाणीकरणलगायतका कार्यमा हिलाइ गर्न नहुने बताए । उनले देवदहको धेरै ठाउमा उत्खनन गरिसकेको भए पनि प्रमाणिकरण हुन नसकेको बताए ।

महोत्सव अवधिभर विभिन्न धार्मिक तथा सांस्कृतिक कार्यक्रमहरू आयोजना गरिनेछ । चैत्र २१ गते बौद्ध गुरुहरूले दह शुद्धीकरण पूजाको आरम्भ गर्नेछन् भने चैत्र २२ गते शोभा कलश यात्रा पछि महोत्सवको औपचारिक उद्घाटन गरिनेछ । महोत्सव अवधिभर प्रत्येक दिन पूजा-अर्चना, पाठ पारायण, कथा प्रवचन, राष्ट्रिय कलाकारहरूको भजन तथा भौकी प्रदर्शन गरिने आयोजकले जनाएको छ । कार्यक्रममा कथावाचक पं. चन्द्रकान्त काफ्लेले समीतमय श्रीमद्भागवत कथा वाचन गर्नेछन् ।

न्यू होराइजन कलेजद्वारा शुभकामना र बिदाइ

तिलोत्तमा । न्यू होराइजन कलेज (होराइजन (जीबीएस) ड्राइभरटोल, रुपन्देहीमा कक्षा ११ मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूद्वारा कक्षा १२ को वार्षिक परीक्षाको तयारीमा रहेका विद्यार्थीहरूलाई शुभकामना तथा बिदाइ सम्पन्न गरेका छन् ।

बुटवल अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन केन्द्रमा भएको कार्यक्रममा राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड बुटवलका प्रमुख रमाकान्त तिवारीले विद्यार्थीहरूलाई परीक्षामा निधक्क भई जाँच दिन आग्रह गर्दै गुरुहरूले देखाएको मार्गलाई पछ्याउँदै अगाडि बढेमा जीवनमा कहिले पनि पछाडि फर्कन नपर्नेमा जोड दिए । विद्यालयका प्राचार्य गोपालप्रसाद आचार्यले विद्यार्थीहरूले आफ्नो लक्ष्यमा ध्यान केन्द्रित गर्दै अध्ययन गर्नु पर्ने सुझाव दिए ।

संस्थाका अध्यक्ष ज्ञानेन्द्रप्रसाद कसजुले कक्षा १२ को बोर्ड परीक्षामा ४ जिप्पिए ल्याउने विद्यार्थीहरूलाई कलेजले गोल्ड मेडलले सम्मान

गर्ने समेत बताए ।

कार्यक्रममा उप-प्राचार्य इन्द्र भुसाल, बलबहादुर खड्का, विद्यार्थी भरना भण्डारी, अनुष्का पन्थ र प्रकृती ज्ञवाली, अतिरिक्त क्रियाकलाप प्रमुख डा. मुरारि पराजुली, विज्ञान सङ्घाय कक्षा ११ का कृतिम भट्टराईलगायतले बोलेका थिए ।

कार्यक्रममा कक्षा १२ को रसायनशास्त्र, गणित, भौतिकशास्त्र, कम्प्युटर विज्ञान आदि विषयको परियोजना कार्य प्रोजेक्ट वर्कमा प्रथम द्वितीय एवम् तृतीय स्थान हासिल गर्ने विद्यार्थीहरूलाई पुरस्कार वितरण गरिएको थियो । विद्यालयको दोस्रो त्रैमासिक परीक्षामा प्रथम, द्वितीय, तृतीय हुने विद्यार्थीहरूलगायत कक्षा ११ र १२ का हरेक सेक्सनबाट प्रथम, द्वितीय एवम् तृतीय हुने विद्यार्थीहरूलाई पुरस्कार वितरण गरिएको थियो ।

विद्यालयभन्दा बाहिर सञ्चालित विभिन्न

अतिरिक्त क्रियाकलापमा विजयी विद्यार्थीहरूलाई समेत सम्मान गरिएको थियो । यसैगरी कक्षा ११ र १२ को अध्ययन पछि विभिन्न विधामा पूर्णछात्रवृत्तिमा नाम निकाल्न सफल एवम् गोल्ड मेडल प्राप्त गर्ने विद्यार्थीहरूलाई पनि सम्मान गरिएको थियो । विभिन्न विधामा उत्कृष्टता हासिल गर्ने विद्यार्थीहरूलाई जनही १२० हजारका दरले सात जना विद्यार्थीलाई होराइजन रत्न पुरस्कारद्वारा सम्मान गरिएको थियो ।

करौंते खेलबाट जिल्ला, प्रदेश, राष्ट्रिय एवम् अन्तर्राष्ट्रिय करौंते प्रतियोगितामा भाग लिई विभिन्न मेडलसहित गोल्ड मेडल प्राप्त गर्न सफल गौरव पौड्याललाई स्टुडेन्ट अफ द इयर को पुरस्कारद्वारा सम्मान गरिएको थियो ।

कार्यक्रममा कक्षा ११ र १२ का विद्यार्थीहरूले गीत तथा नृत्यहरू प्रस्तुत गर्नुका साथै विद्यालयकै व्याण्डको प्रस्तुतिसमेत रहेको थियो ।

लुम्बिनीमा उपकुलपति अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन हुँदै

भैरहवा । लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालयले यही चैत २० र २१ गते लुम्बिनीमा अन्तर्राष्ट्रिय उपकुलपति सम्मेलन आयोजना गर्दैछ । विश्वविद्यालय अनुदान आयोगको सहयोग तथा ग्लोबल युनिभर्सिटी नेटवर्कको सहकार्यमा भोलिदेखि हुने दुईदिने उपकुलपति सम्मेलन लुम्बिनीस्थित बौद्ध विश्वविद्यालयमा हुनेछ ।

सम्मेलनमा बौद्ध धर्म तथा दर्शन, प्राज्ञिक मूल्यमान्यता, विद्यामान अवस्थामा उच्च शिक्षाको चुनौती र अवसरलगायत समसामयिक विषयमा छलफल तथा विचारविमर्श हुने बौद्ध विश्वविद्यालयले जनाएको छ । सोही अवसरमा १८औँ 'न्यूज सम्मेलन' समेत आयोजना हुने बताइएको छ ।

लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालयका उपकुलपति प्राडा सुवर्णलाल बज्राचार्यले सम्मेलनका अवसरमा उच्च शिक्षामा बौद्ध दर्शन, प्राज्ञिक नेतृत्वमा बौद्ध दर्शन र नैतिकता, चौथो औद्योगिक क्रान्तिमा उच्च शिक्षाको अन्तर्राष्ट्रियकरण, नेपालमा उच्च शिक्षाका चुनौती र अवसरलगायत विषयमा छलफल तथा बहस केन्द्रित हुने जानकारी दिए ।

सम्मेलनमा मानव संसाधन व्यवस्थापनमा बौद्ध दर्शनको उपयोग, श्रमबजारमा कृत्रिम बौद्धिकता (एआइ)को प्रयोग, उच्च

शिक्षाका लागि क्षेत्रीय सहयोग र सञ्जाल निर्माण तथा मानव संसाधन व्यवस्थापनमा संस्थागत भूमिलगायत विषयमा २४ वटा कार्यपत्र प्रस्तुत हुने बताइएको छ ।

यसै गरी, नेपालबाहेक ११ देशका अध्येताहरूले समेत सम्मेलनमा कार्यपत्र प्रस्तुत गर्ने सो विश्वविद्यालयले जनाएको छ ।

उपकुलपति सम्मेलनमा नेपालसहित भारत तथा जापानस्थित विभिन्न विश्वविद्यालयका उपकुलपतिहरूको सहभागिता रहनेछ । यसैगरी नेपालस्थित विश्वविद्यालय अनुदान आयोगका अध्यक्ष, मध्यपश्चिम विश्वविद्यालय, पोखरा विश्वविद्यालय, पूर्वोत्तर विश्वविद्यालय, राजर्षिजनक विश्वविद्यालय, नेपाल संस्कृत विश्वविद्यालय, नेपाल विश्वविद्यालय, विदुषी योगमाया हिमालय आयुर्वेद विश्वविद्यालयका उपकुलपतिको सहभागिता रहनेछ ।

त्यस्तै, राप्ती स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान, कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान, मदन भण्डारी स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानका उपकुलपतिको पनि सम्मेलनमा सहभागिता हुने बताएको छ । लुम्बिनी प्राविधिक विश्वविद्यालय, गण्डकी विश्वविद्यालय, मधेश विश्वविद्यालयका उपकुलपति तथा नेपाल संस्कृत विश्वविद्यालय र काठमाडौँ विश्वविद्यालयका

रजिष्ट्रार समेत सो अवसरमा सहभागी हुने आयोजकले जनाएको छ ।

त्यस्तै, सम्मेलनमा लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालयसहित अन्य विश्वविद्यालयका पूर्वउपकुलपतिहरूलाई समेत आमन्त्रण गरिएको छ । उपकुलपति सम्मेलनमा बौद्ध शिक्षाको विश्वव्यापीकरण तथा उच्च शिक्षाका चुनौती र अवसरका विषयमा हुने छलफलबाट प्राप्त निष्कर्षलाई लुम्बिनी घोषणापत्रका रूपमा सार्वजनिक गरिने लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालयका रजिष्ट्रार डा.तिलकराम आचार्यले बताए ।

उपकुलपति सम्मेलनमा एकै चरणमा तीन सत्रमा छलफल हुने कार्यक्रम छ । 'चौथो औद्योगिक क्रान्तिका लागि उच्च शिक्षा: वैश्विक गतिशीलता, बौद्ध ज्ञान र शैक्षिक सहकार्य', 'नेपालमा उच्च शिक्षाका चुनौती र अवसर: वैश्विक गतिशीलता, बौद्ध ज्ञान र शैक्षिक सहकार्य' र 'नेपालमा वैकल्पिक चिकित्सा प्रवर्द्धन: दिगो विकास लक्ष्यसँगको सहकार्य' विषयक कार्यपत्र प्रस्तुत भई विचार-विमर्श हुने विश्वविद्यालयले जनाएको छ ।

उपकुलपति सम्मेलनमा बिहान ९:०० देखि साँझ ५:०० बजेसम्म विषयगत सत्रहरू सञ्चालन हुने अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध केन्द्रका

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सधै हामीलाई सम्मनुहोस्!

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्कः

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोनः-०७९-५५०२९३ मो.९८५७०३५३८०, ९८४७९२३९५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोनः ०७९-५३५३९७६

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

KKJ

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

सदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-महनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना महनाहरू संग नयाँ महना साटनुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्मनुहोस्